

Blommor och blad spända till det yttersta

UTSTÄLLNING

Eva Rodenius
Konstförmedlarna

DET LIGGER frukt framme i Eva Rodenius bildvävar. Ett äpple eller en banan i taget, formfast, bestämt avgränsade från bordytans plan. På de större bilderna lägger hon ut maskrosor över en mönstrad yta.

Blommor, blad, frukter, traditionella motiv både inom måleri och textil. Men därmed inte sagt att Rodenius tagit ett steg tillbaka, tvärtom.

Hon använder dem som stillen, berättar om det ensamma äpplets relation till bordet som är så hårt att skuggan slår ett svart hål.

Fruktar och växter med skal och taggar spända till det yttersta bildar formationer som genom stilisering och färger för tankarna till jugend och Märta Måås-Fjetterströms symboliska gobelänger.

Rodenius är grövre, drar sig inte för det ojämna och osköna.

I jämförelse med hennes tidigare vävar, som alltid placerat sig någonstans mittemellan gamla svenska allmogetextilier och 70-talets politiskt engagerade textilkonst, går hon med denna utställning hos **Konstförmedlarna** närmare måleriets uttrycksmedel. Och har därmed blivit både friare och strängare i förhållande till motiv och material. Mer samlad i formen och mindre förutsägbar i sitt bildberättande, som förut ofta kretsat

Stiliserad maskros. Bildvävarna av Eva Rodenius för genom sina färger och stiliseringar tankarna till jugend. Här har hon strött maskrosor över en mönstrad yta.

kring relationer mellan man och kvinna, mor och dotter.

Det gör det kanske fortfarande. Men hon behöver inte längre några mans- och kvinnokroppar för att skildra spänningar och rörelser mellan olika krafftält.

Jag kan inte med säkerhet säga vad Rodenius är ute efter,

men jag upplever ett hot och ett starkt tryck i hennes nya bilder. De är inte glada.

Jag gissar att det är något oroande grymt hon vill berätta eftersom det låter sig sägas så starkt med hjälp av äpplen, bananer och stiliserade maskrosbollar.

SUSANNE PAGOLD

Dagens Nyheter.
Tisdag 1 mars - 94